

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/332/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208342
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613208342.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 36 857 033, proti žalovanej: P. N., A.. XX. XX. XXXX, S. W. Q. D. P., A. T.. Y. X. XXXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 227,53 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 14. 08. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 227,53 eur, úrok vo výške 16,90 % ročne z dlžnej sumy od 24. 05. 2008 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24. 05. 2008 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30. 08. 2006 uzavrel žalobca (pod obchodným menom DEXIA banka Slovensko, a.s.) so žalovanou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ku ktorej bola na základe návrhu žalovanej, ako majiteľa účtu zriadená služba povolené prečerpanie na osobnom účte. Nakoľko žalovaná neuhradila žalobcovi debetný zostatok na účte zriadenom podľa zmluvy, žalobca dňa 20. 05. 2008 odstúpil od zmluvy. Na základe výpisu z účtu zo dňa 23. 05. 2008 je výška aktuálneho debetného zostatku v sume 227,53 eur. Podľa podmienok zriadenia a vedenia služby povolené prečerpanie na osobnom účte sa klient zaviazal splácať sumu čerpaných prostriedkov spolu s úrokmi podľa bodu 10 týchto podmienok. Výška úroku podľa úrokovej sadzby produktov je 16,9 %. Žalobca si tiež uplatňuje nárok na úrok z omeškania.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v doplnení žaloby zo dňa 17. 12. 2013 (na č. I. 54 spisu) uviedol, že žalovaná istina predstavuje debetný zostatok evidovaný na účte žalovanej, ktorý vznikol z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania pri službe povolené prečerpanie na osobnom účte. Uvedená čiastka predstavuje debetný (záporný) zostatok na účte klienta v čase jeho zatvorenia (to znamená celý nahromadený debet vyplývajúci z transakcií na účte klienta). Celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek predstavuje rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami vo výške žalovanej istiny 227,53 eur (6.854,46 Sk). Prekročením povoleného debetu žalovaná porušila ustanovenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a ustanovenia všeobecných obchodných podmienok. Keďže žalobca zmluvu vypovedal listom zo dňa 20. 05. 2008, žalovaná bola jednak oboznámená s tým, že jej bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči žalobcovi debetný zostatok.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 12. 2013, č. konania 5C/332/2013-93 súd žalobu zamietol. Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho zo dňa 16. 04. 2014, č. konania 7Co/183/2014-117 súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd nepostupoval dôsledne pri vykonávaní dôkazu listinou v zmysle § 129 ods. 1 OSP. Žalobca ako dôkaz na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku predložil výpis z účtu za obdobie od 31. 08. 2006 do 23. 05. 2008. Povinnosťou súdu bolo v rámci vykonaného dokazovania oboznámiť žalovanú s predmetnou listinou spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 OSP tak, aby sa vyjadrila, či má námietky k vedeniu zaznamenávania kreditných a debetných úkonov na jej účte až do jeho skončenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami, a to zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, návrhom na zriadenie debetného limitu, výpismi z účtu, sadzobníkom poplatkov, odstúpením od zmluvy, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z obchodného registra a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 30. 12. 2013 uviedla, že uzavrela zmluvu so žalobcom, na základe ktorej mohla prečerpať účet do mínusu. Bolo to 5.000,- Sk. Zrejme si neplnila svoje povinnosti. Nie je si vedomá toho, že jej bola doručená nejaká listina, upomienka zo strany žalobcu. Predmetný účet bol zrušený, lebo sa zamestnala. Predtým poberala materskú. Súhlasila s výškou žalovanej sumy. Mala povolené prečerpanie do výšky 5.000,- Sk, zrejme to bolo navýšené o úroky za obdobie 7 - 8 rokov. Na pojednávaní dňa 24. 06. 2014 uviedla, že pridrižiava svojej výpovede na predchádzajúcom pojednávaní. Nemá žiadne výhrady k vedeniu zaznamenávania kreditných a debetných úkonov na účte do jeho skončenia.

Žalobca (vystupujúci pod obchodným menom DEXIA banka Slovensko, a.s.) a žalovaná ako majiteľ účtu uzatvorili dňa 30. 08. 2006 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanej zriadený rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, spôsob poplatkovania Balík Výhoda 50.

Dňa 04. 01. 2007 navrhla žalovaná uzatvoriť zmluvu o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte do výšky debetného limitu, č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa bodu 2 návrhu výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky. Z listiny označenej ako návrh na zriadenie debetného limitu bola zistená výška debetného limitu 5.000,- Sk k vyššie uvedenému číslu účtu žalovanej. Návrh bol spracovaný a schválený povereným zamestnancom žalobcu dňa 4. 1. 2007.

Z výpisu z účtu zo dňa 23. 05. 2008 bolo zistené, že predchádzajúci výpis zo dňa 30. 04. 2008 mal zostatok - 5.488,44 Sk (- 176,21 eur), počet kreditných položiek predstavoval 220,06 eur, t. j. 6.854,46 Sk, počet debetných položiek - 43,86 eur, t. j. - 1.366,02 Sk.

Listinou zo dňa 20. 05. 2008 žalobca odstúpil od zmluvy o účte žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňom doručenia tohto oznámenia, nakoľko bol od 01. 02. 2008 na účte žalovanej vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška je - 5.488,44 Sk.

Zo sadzobníka poplatkov platného od 2. 5. 2008 bolo zistené, že obchodná úroková sadzba pri povolenom prečerpaní na osobnom účte pre fyzické osoby predstavuje 16,90 % p. a.

Zo všeobecných obchodných podmienok (VOP) bolo zistené, že banka sa zaväzuje poskytovať klientovi peňažné prostriedky do výšky debetného limitu a klient sa zaväzuje splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách podľa tejto časti podľa článku III VOP. Splácanie peňažných prostriedkov je priebežné, kreditnými obratmi na účte. Úroková sadzba je

variabilná a je zverejnená v obchodných priestoroch banky a na internetových stránkach banky. Banka sa zaväzuje zverejniť nové úrokové sadzby najneskôr v deň účinnosti zmeny. Úroky sa vypočítavajú len zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov a za dobu ich skutočného čerpania, pokiaľ v tejto časti článku III VOP nie je uvedené inak. Banka inkasuje úroky z účtu, na ktorom bol debetný limit povolený, vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, pričom úroky sa stávajú súčasťou sumy čerpaných peňažných prostriedkov. Po povolení debetného limitu je klient povinný dodržiavať nasledovné povinnosti: neprekročiť výšku debetného limitu. Banka má právo okamžite odstúpiť od zmluvy, zrušiť debetný limit a žiadať okamžité splatenie čerpaných peňažných prostriedkov vrátane úrokov v prípade ak klient porušuje podmienky uvedené v tejto časti článku III VOP (článok III, časť U, bod 7, 11, 12, 13, 14 písm. a/, 18 písm. a/ VOP).

Súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Súd vo veci rozhodol so zreteľom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žiadna zo sporových strán nenavrholo odročiť súdne pojednávanie. Žalujúca strana súhlasila s rozhodnutím súdu vo veci v ich neprítomnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka:

Pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy, plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 30. 08. 2006 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu pre žalovanú. Nebolo sporné medzi účastníkmi, že žalobca poskytol žalovanej bankový produkt a to službu povolené prečerpanie na účte, tiež bolo nesporné, že žalobca odstúpil od zmluvy o bežnom účte z dôvodu, že žalovaná prekročila debetný limit. Žalobca vyčíslil žalovanú pohľadávku sumou 227,53 eur, predstavujúcu debetný zostatok na účte žalovanej, ktorý vznikol z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania. Celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek predstavuje rozdiel vo výške žalovanej istiny. Žalovaná nerozporovala zaznamenávanie kreditných a debetných obrátov na jej účte.

Súd mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaný, premlčania nedovolá. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca odstúpil od zmluvy dňa 20. 05. 2008. V zmysle ust. § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovanú ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný

vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou je tzv. absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútného obchodno-závazkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchýliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaného na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba uplatneného nároku žalobcu vzniknutého v dôsledku odstúpenia od zmluvy uplynula dňa 20. 05. 2011. Žaloba bola doručená súdu dňa 14. 08. 2013, t. j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J. Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. O ust. § 5b citovaného zákona boli účastníci konania poučení v predvolaní na súdne pojednávanie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.